

El PP recorre a la cortina de fum

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 20.02.09

La compareixença d'ahir del president de la Comunitat Valenciana, Francisco Camps, va augmentar la densitat de la cortina de fum amb què el PP vol amagar el fons de l'assumpte que impregna les portades dels diaris: la trama de corrupció descoberta al voltant del partit i que investiga el jutge Baltasar Garzón. A més, la declaració del líder autonòmic va perjudicar la imatge institucional de la qual fa gala. Al cap i a la fi, més enllà de les debilitats evidents en la instrucció del cas, de la jornada de caça que enterboleix la separació de poders i de les prerrogatives legals previstes per als aforats, que s'han d'aplicar al peu de la lletra, la veritat és que els indicis que hi ha en poder del jutge tenen base suficient perquè els aforats declarin. Però les explicacions de Camps van insistir en la teoria de la conspiració contra el PP, en lloc d'exigir la veritat dels fets per separar el gra de la palla i salvar l'honorabilitat del partit.

Per si la posada en escena de Camps deixés algun dubte pel que fa als objectius que la van animar, l'opacitat de la televisió valenciana, que va recollir la declaració del president autonòmic però que no va informar dels antecedents que la van motivar, va subratllar la disposició del PP a desplegar una maniobra de distracció. Es tracta d'una opció arriscada, perquè els esdeveniments se succeeixen a una velocitat vertiginosa, i poques hores després que Camps donés la seva opinió, es va saber que el despatx de l'exministre de Justícia José María Michavila manté relacions amb dues empreses de la trama sotmesa a investigació. És a dir, la taca d'oli es va fer més gran o, el que és el mateix, es van

multiplicar les dificultats per presentar les indagacions en curs com un cas de persecució cega contra els populars.

Per descomptat, optar per aquesta tàctica no afecta el principi de presumpció d'innocència que protegeix els imputats, però no hi ha dubte que reuneix tots els ingredients per empitjorar la imatge del partit. Contràriament, seria més saludable per al PP que, sense deixar d'exercir el seu dret a defensar-se, optés per la transparència i la depuració interna de responsabilitats sense traves. D'aquesta manera, els seus militants i votants se sentirien més confortats i el paper reservat al primer partit de l'oposició en sortiria reforçat, encara que pel camí quedessin despenjats alguns noms que van fer d'una organització política el pitjor ús imaginable.